

Mystická síla tetování

Je těžké přesně určit, kdy si člověk poprvé nanesl kresbu na kůži. Oficiální věda se domnívá, že historie tetování sahá nejméně 60 000 let zpátky. Tetování bylo nalezeno při vykopávkách v egyptských pyramidách. Mumie jsou staré asi čtyři tisíce let, ale kresby na vysušené kůži jsou jasně rozeznatelné. Tetování pokrývá i skytské mumie, z nichž nejznámější je Altajská princezna.

Historické kořeny jsou hluboké, stejně působivá je i geografie tetování. Různé typy tetování praktikovaly národy světlé pleti po celém světě, a u lidí tmavé pleti je nahradily jizvy. Tetovali se všichni - různé kmeny Evropy i Asie, indiáni Severní i Jižní Ameriky a samozřejmě obyvatelé Oceánie.

Je známa zpráva arabského diplomata Ibn Fadlána z let 921-922, že při své cestě z Bagdádu do země Rusů, usazených podél řeky Volhy, pozoroval u místních obyvatel tetování od nehtů na rukou až po krk - obrázky stromů, postavy zvířat a další znaky a symboly.

Tetování sloužilo nejen jako ozdoba, ale také jako znak kmene, rodu, totemu, označovalo společenskou příslušnost svého majitele a navíc nadělovalo určitou magickou sílu.

S rozšířením křesťanství byl zvyk tetování nemilosrdně potírán, neboť církev jej považovala za součást pohanských obřadů. Vysvětlení najdeme v Leviticu 19:28, kde se píše: „Nedělej si na těle smuteční jizvy ani žádné tetování.“ Tato slova podle Bible pronesl Hospodin Bůh (Židů).

Proto všichni vyznavači abrahámovského učení - židé, křesťané a muslimové - považují malování na tělo za hříšné.

Skutečnost tetování mezi prvními křesťany však nelze popřít. Lze předpokládat, že první křesťané na sebe nanášeli iniciály spojené s Kristovým jménem (CH nebo I. N. - Ježíš Nazaretský), obraz beránka, kříže nebo ryby. Tuto skutečnost potvrzuje Prokopius z Gazy, který napsal, že mnozí první křesťané si přáli otisknout do dlaní znamení kříže, jméno Kristovo.

A teprve od dvacátého století se tetování stalo výrazným znakem v kriminálním prostředí, zejména v SSSR, ještě dříve v Japonsku. Proto takové odmítání tohoto fenoménu u starší generace.

Také na Západě se ve dvacátém století tetování stalo atributem rockových hudebníků a popkultury, často spojovaným s náboženským protestem a dokonce se sklonem k satanismu.

Proto může být postoj k tetování velmi nejednoznačný - od úplného odmítnutí až po fanatické přijímání.

Co s námi tetování skutečně může udělat? Měli bychom se ho bát? Jak ovlivňuje náš osud? Co věděli staří o tetování, co my jsme zcela zapomněli? Vždyť pomocí tetování se chránili, ale v moderním světě se často tetování může stát jakousi smlouvou se zlými silami... Kde je hranice?

Informace o mechanismech vlivu kresby na tělo na naše jemné struktury přišly prostřednictvím vědomého snění, takže si nečiní nárok na vědeckost a už vůbec není určena skeptikům.

Možná však budou někomu užitečné a pomohou pochopit, jak se vyhnout přitahování temných bytostí z nižších světů, a naopak se před nimi chránit.

...Unavené slunce se blížilo k západu. Vrcholky hor v jeho paprscích žhnuly ohněm. Ale na tmavnoucí obloze se už třpytily první hvězdy, a kdesi za horami se objevila podivná záře.

Tady se zvedá stále jasněji k obloze jako obří sloup a už je slyšet podivné zpěvy a dunění šamanského bubínku. A tady už je blízko, a hned vedle zní nesrozumitelná slova prastarého jazyka, oheň hoří a vousatý čaroděj zběsile tluče do tamburíny...

A všude kolem jsou obrovské kameny. Jsou seřazeny do kruhu a jejich stíny dopadají na oltářní balvan, který vydává... světlo. Toto namodralé světlo, jako neviditelný most ke hvězdám, sahá až do nebes.

Dvě žrce v dlouhých bílých košilích vyšíváných zlatými ornamenty stály nehybně po stranách sloupu. Na hlavách měly zvláštní obruče s plochými a velmi vysokými hřebeny vzadu, zpod nichž jim spadaly dlouhé vlasy svázané do drdolu.

Stařík s huňatým vousem, oblečený v pestrém, podivném oděvu a s měkkou čepicí s ohnutým dopředu vrškem, se sklonil nad třetí dívkou. Seděla čelem k ohni a měla na sobě stejnou košili jako dvě žrce, které stály u kamene vydávajícího světlo. Vlasy však měla rozpuštěné a jedno rameno odhalené.

Když jsem se podívala blíž, zjistila jsem, že jí stařík dřevěnými jehlami vypichuje na rameno podobu draka.

A vtom najednou oheň vzplál zelenými jiskrami a všechno se zamlžilo. A když se rozjasnilo, byla jsem v těle té dívky...

...V ohnivých plamenech tančí drak! Čeká! Ale teď už je všechno připraveno, stařík se usmál a zašeptal: „Ščerk!“ Nebylo nutné dál rozebírat jeho slova, protože z jeho očí bylo všechno jasné. Vždyť „Ščerk“ je ohnivý duch, mocný drak! V té řeči to znělo takto.

...A vtom se ten drak celý ohnul a změnil se v blesk. Bolest se náhle rozhořela v rameni novou silou, a blesk rychlý a ohnivý, v nějž se drak změnil, vešel do ramene...

Oheň tančí za praskání dřeva, a v nitru náhle zavládla podivná lehkost, a stařík mi s úsměvem podává ruku. A teď stojím vedle svých sester, poslední duch síly přišel ke mně, teď mohu splnit svou povinnost. Přišel čas stát se třetí žricí...

Moje starší sestry se jmenovaly Udeje a Uede. Přišly jsme do tohoto světa, abychom ho trošku udělaly lepším. Naše matka Umaj se také vrátila ze vzdálených hvězd, aby se tento čertog úplně neponořil do temnoty.

Aby se nám však naše původní síly vrátily v pozemských tělech, bylo nutné je do nich znovu vpustit prostřednictvím prastarých znamení, která se aplikují na tělo. Tento svět se totiž stal tak zlým a nepřátelským, tak drsným a těžkým, že je pro nás, kteří jsme přišli z jiných světů, těžké vzpomenout si a vrátit zpět sílu svého ducha.

Ale teď už je všechno za námi, poslední zámek je otevřený a poslední znamení nanese... a my tři teď můžeme udělat spoustu věcí, teď jsme silnější. Dočkaly se mé sestry, až věk mého těla otevře bránu poslednímu znamení...

A teď stojíme v kruhu kolem ohně a dávná zaklínadla stoupají vzhůru, a v hloubi srdce se otevírá bezbřehá svoboda a silné poznání, že na tomto světě je možné všechno, a přichází nadpozemská síla, že to všechno lze uskutečnit. Ale pokud uděláme chybu, nikdy nebudeme moci vykoupit svou vinu. Uděláme-li chybu, rozplyneme se ve věčném prachu a navždy ztratíme svou podstatu. To je zákon velkého Rodu, který je jediným světem, všeobjímajícím Univerzem.

Ale vtom oltářní kámen začal zářit bílým světlem... tak z našeho vzdáleného světa proudily paprsky světla do tohoto světa na oltářní kámen. A lidé pak budou moci z tohoto kamene léčit různé neduhy a budou si moci vzpomenout na sebe a svůj původ, sotva se ho dotknou. Vždyť každý člověk má prastarý zdroj, každý má mocného ducha, ale ne každý si sám na sebe vzpomene a ne každý sám sebe ovládá. A čisté paprsky pomohou probudit ty, kteří jsou na probuzení

připraveni, ale také uzamknou v iluzorním světě, ve světě strachů ty, kteří na probuzení připraveni nejsou. Pomoci totiž může jen připravenost ducha. Čisté paprsky jsou pouze podporou, ale stejně jde každý svou vlastní cestou...

A pak náhle bílý kámen začal jiskřit a celé okolí zalilo jasné světlo. Všechno zmizelo, i mé sestry i oheň...

Ale najednou vidím svou starší sestru Udeje. Stojí na kameni. A nedívá se na mě tak jako vždycky. A já si uvědomila, že část mě je tam dole se sestrami, a jiná část je tady v neznámém prostoru.

A vpředu se rozprostírá údolí. A jeho název mi utkvěl v paměti - Ukok. A hory, které jsem viděla, se nazývají Altaj. A sestru Udeje budou lidé za mnohá staletí nazývat Kadyn nebo Altajská princezna. A její tělo vykopou a zničí. A tehdy se jeden zámek pootevře do velké temnoty, kterou jsme zde v altajských horách uzamkli pomocí prastarých krystalů a našich znaků na tělech nakreslených (viz téma: Příběh altajské princezny).

Sestra však dál zírala pohledem bezedných očí, a promluvila, aniž by rozevřela rty...

„Už jsme tu vyprávěli o našich činech z let dávno minulých. Tentokrát vám musím povědět o znameních na těle, kterým se říká tetování. Lidé úplně zabloudili a začali si dělat černá znamení, ne ve smyslu barvy, ale ve smyslu černého ducha. A vstupují do nich podle těchto znamení nečisté síly ze spodního světa Navi, světa ne živého, ale mrtvého. Usazují se mrtvé přízraky, démoni tančí ze škodolibosti na kostech, že se duše podařilo uchvátit...

Proto je tento skaz určen lidem v oněch vzdálených staletí, těm, kteří neznají význam znamení a celý proces jejich zavádění do jemnohmotných a fyzických těl...

...Takže to, čemu říkáte tetování, není jen ozdobou nebo výstřelkem módy. Od nepaměti se tak vytvářelo spojení s jinými světy. A tento mechanismus zůstal zachován, ať už si myslíte cokoli. Myslíte si, že jste si jen nakreslili krásný ornament, ale ten tím, že je aplikován uvnitř těla, tedy pod kůži pomocí jehel, mění váš vnitřek. Není to jen kresba, je to znamení, které se vkládá nejen do fyzického těla, ale také do vašich jemných struktur, které tvoří auru neboli tělo duše.

A to, co to znamená, tu energii, kterou nese - to i vkládá do vás.

V dávných dobách lidé znali významy znamení, takže tato znamení byla skutečně amulety a pomáhala na cestě životem. Otvíraly vnitřní síly, pomáhaly vzpomenout si na minulost ducha, na jeho minulé inkarnace, chránily v okamžiku nebezpečí. Vždyť ve znameních amuletů často sídlí duchové-pomocníci, kteří ve vašem světě vědí víc než vy, nacpaní ve svých fyzických tělech. A tito duchové našeptávají o nebezpečích, a dokonce je umí odvádět. Hlavní je umět je slyšet. V dávných dobách je však všichni slyšet uměli, a ten, kdo neuměl, ten nebyl hoden, aby dostal znamení na své tělo.

Ve vašich dnech téměř nikdo neumí slyšet nejen duchy pomocníky, ale ani sám sebe, svého ducha, svou intuici. Slyšíte jen umělého robota, kterému říkáte rozum nebo intelekt a který je často úplně cizí, veřejný. Je to ten samý veřejný názor, ten samý zdravý rozum běžný ve vaší společnosti, a ne jemný hlas duše.

A tentýž veřejný rozum může vsugerovat, co se mu zlíbí. V některých epochách hovořil o velké hříšnosti slyšet jemný hlas duše, často jej nazýváje hlasem démonů. Ve stejných epochách tentýž veřejný rozum tvrdil, že jakákoli znamení na těle jsou hříšná a všechna pocházejí od Satana.

A první, kdo to řekl tomuto světu, byl vetřelec Anunnaki-cizinec z civilizace Nibiru - Jehova prostřednictvím těch, kteří mu naslouchali a uctívali ho jako Boha. On a jeho „společníci ve zbrani“ snili a sní o tom, že z lidí udělají otroky, ano, němý dobytek, a ustanovili vyvolené dozorce nad tímto stádem, když provedli velkou selekci v pouštích judejských a egyptských.

Lidé se znameními světla se však nemohli stát dobytkem a otroky, neboť slyšeli duchy-pomocníky a měli spojení s vyššími světy prostřednictvím znamení na svých tělech. Nemohli být otroky ani věrnými dozorci, ani „Bohem vyvolenými“ v oněch pouštích, pokud měli na těle znamení světla. Protože znamení na jejich tělech pronikají příliš silně a hluboko do jemnohmotných těl lidské bytosti a ruší vnímání na vlně Anunnaki obecně. Ten, kdo je označen znameními, nemůže být Anunnaki zajat.

Aby mohli komunikovat s Anunnaki, ti nařídili svému národu dozorců obřízku, která zcela podřizuje jemné struktury duše Jehovovi a jeho egregoru, což znamená celému energetickému, neviditelnému systému, blokujícímu mozek a duši a zmocňujícímu se ducha (viz téma: Jak obejít egregor aneb o překážkách na cestě k Pravdě - doporučení Velese).

Avšak není znamení jako znamení. Časem si Anunnaki uvědomili, že jejich pomocníky při ovládnutí tohoto světa mohou být černé přízraky ze světa Navi. Vždyť ne nadarmo do všech svých náboženství, která vyrostla z abrahámovského kořene, zabudovali bipolární egregor.

Vlastně, kromě přirozených příznaků, vzniklých z nízkých energií neřestí, vytvořili Anunnaki umělé přízraky se jménem Dábel a jeho přísluhovači. A přisoudili mu symboly. Satanistickou církev založili ti, kdo zasadili kořen Abraháмова učení do půdy lidských hlav, počínaje pouštěmi oněch čtyřicetiletých...

Vlastně, kromě přirozených příznaků, vzniklých z nízkých energií neřestí, vytvořili Anunnaki umělé přízraky se jménem Dábel a jeho přísluhovači. A přisoudili mu symboly. Satanistickou církev založili ti, kdo zasadili kořen Abraháмова učení do půdy lidských hlav, počínaje pouštěmi oněch čtyřicetiletých...

A pak, ve dvacátém století, se vetřelci rozhodli kvůli otevřenému pronásledování převést kult Satana na svou samostatnou odnož. A móda všeho temného, spojeného s pekelnými příšerami, se rozšířila po celém světě. A tak vetřelci zneužili ke svým cílům nahromaděnou lidskou energii, která je protestem proti všeprostopujícím

abrahámovským učením v různých formách, mezi takzvanými gójimy, tedy nikoli Bohem vyvolenými pastýři lidského stáda, ale ve stádu samotném.

A tehdy se objevili satanští ‚proroci‘, byla sepsána satanská Bible a tito ‚proroci‘ začali zpívat chvalozpěvy oslavující Satana, i neřesti. A zpívat ve smyslu zpěvu a hudby, což začalo silně přitahovat davy. Ale davy těch, kteří vnitřně protestovali, ale nedokázali to vyjádřit, a kteří si neřestmi zatarasili cestu k poznání. A bylo hodně těch, kteří se rozhodli rozpustit v sobě neřesti a nepotlačovat je pod vlivem nových trendů. A pak si začali na svá těla dávat satanské symboly, prodávající své duše temnotě a démonům v doslovném smyslu.

Vězte, že kreslení satanských znamení na tělo, satanských symbolů a symbolů smrti vpouští do vašich těl demony - přisídlence. Jedná se o smlouvu o prodeji duše, nebo spíše o její variantu. Temní duchové vás mohou v tomto fyzickém vtělení chránit a dávat sílu, ale za to podle smlouvy budete muset odevzdat duši čili své vědomí, které po smrti fyzického těla poputuje k démonu-ochránci. A váš duch ztratí vědomí a propadne se do nevědomých světů částic a atomů, aby začal svůj vývoj od počátku...

Mnozí si myslí, že když na sebe kreslí symboly smrti, ukazují tím, že se nebojí temného světa nebo smrti. Takové chvástání je však klamné. Znamení jsou znamení, a přízraky vás určitě kontaktují, pokud máte jejich znamení. Ti, kdo překonali strach, nosili jiná znamení, znamení vítězství, ale museli se zodpovídat z toho, co nosili ve svých tělech. Vyšší duchové je silně zkoušeli, a pokud nebylo dost odvahy u takových, kteří na sebe nakreslili ne to, co jsou - přišli o svá těla na bojištích nebo nějak jinak, a často veskrze nesmyslně, aby lidé věděli, že ne za zásluhy znamení bylo...

Ve vašem světě je málo těch, kteří se vůbec zajímají o to, jak tetování odpovídá jejich vlastnostem, a jen velmi málo zná skutečný význam znamení. A o tom, že ve znameních se usazují duchové-pomocníci, nebo naopak duchové přinášející neštěstí, obecně téměř nikdo neví...

I když si dáte znak pomocníka (obvykle jsou to zvířecí symboly) jen tak pro zábavu, v lepším případě to nebude fungovat a v horším vás duchové budou zkoušet... A pokud se s nimi neshodnete na duchovní úrovni - zkoušky budou pokračovat, dokud se s nimi buď neshodnete, nebo dokud se nezbavíte kresby nebo... těla.

Ale pamatujte si, že u těch, u nichž znamení prostě nefungují a jsou malována pro krásu - zkoušky mohou teprve nastat...

Ale znamení temnoty téměř vždy přitahují přízraky - přisídlence, i když jste je použili jako chvástání nebo pochybnou krásu. Vždyť v antisvětě temnoty je krásné ošklivost a hrůza. Pokud vnímáte svět stejně, pak mi nepřísluší vám cokoli říkat - jste z jiného světa, dávno jste ztratili duši a existujete jako vědomí jen do příští noci Brahmy, jak se říká v Indii. To je chvíle, kdy vás velký Rod - Universum rozptýlí do vakua spolu s demony a dalšími přízraky, přírodními i umělými.

Mezi znamení temných světů patří i znamení kriminálního světa, jak to u vás nazývají. Tam mimochodem znají všechny významy svých znamení a fyzicky trestají ty, kteří si přivlastnili ne to jejich... A v tom světě všichni žijí s přízraky-přísídlenci ve svých tělech.

Takže znamení, která nazýváte tetováním, jsou velmi nebezpečná v nevědomosti a hlavně, když nevycitujete svou intuici. Móda zde může sehrát velmi krutý žert.

Ale znamení odpovídající vašemu duchu a přivolávající pomoc duchů-pomocníků z jemnohmotných světů - mohou opravdu dělat zázraky a dávat sílu, pomáhat otevírat hranice vnímání a strhávat příkrovy iluzí.

Znamení jsou velmi jemnou a nadmíru osobní záležitostí. V dávných dobách právě vám potřebná znamení mohl naznačit volchv, šaman. Častěji však obrysy potřebných znamení přicházely bez prostředníků - ve vizích, snech, ve znameních přírody, která lidé dokázali číst. Nebyla to žádná móda. Šlo buď o rodovou tradici určitých rodových znamení, nebo to bylo velmi osobní, spojené s duchem člověka, s jeho minulými inkarnacemi a jeho vlastnostmi.

A rozhodně není zapotřebí někoho poučovat, zda si je má udělat, či nikoliv, a jaké... Člověk je za to zodpovědný jedině sám, pokud si chcete tuto zodpovědnost i sami vložit do karmy - můžete poučovat i odsuzovat. A obzvlášť těžké břemeno bude odsouzení skutečných světlých znamení, vždyť v nich mohou být i duchové-ochránci, kteří vnímají odsouzení ignorantem jako agresi.

Obecně by vás nemělo zajímat, co kdo má - je to pouze jeho věc, i jeho karma a jeho cesta. A pokud do sebe přijal démony - je to také jeho cesta, zachránit někoho, v němž už sedí přízrak, je téměř nemožné. To může udělat jedině volchv, šaman nebo člověk s velkou schopností a znalostmi, ne prostý obyvatel, nerozeznající světlé znamení od démonického a zaměňující draky temnoty za draky světla, dávné gryfy-ochránce za monstra antisvěta, pohanské amulety světlých bohů za satanská znamení... kdo nerozezná kolovrat a dávné svastiky od symbolů fašismu...

Kdo se bojí odpovědnosti, kdo se bojí následků a nemá znalosti - ten nedělá nic, ale také nedostává příležitosti... včetně příležitosti přestat podléhat abrahámovskému egregoru vetřelců... (Viz téma: Jak obejít egregor aneb o překážkách na cestě k Pravdě - doporučení Velese.) Ačkoli tetování s obrazy temnoty právě naopak spojuje s eggregorem vetřelců pouze prostřednictvím jeho temné, satanské větve.

Každý má svou cestu a svůj způsob a neví se, co je lepší a pro koho. Vždyť bez poznání, bez intuice lze spadnout do víru temnoty, a módní, z vůle stejných vetřelců planety, temná tetování tam otevrou cestu. Bohužel, právě tato jsou však mezi vámi stále rozšířenější, což vypovídá o naprosté nevědomosti duší a jejich neochotě cokoli vědět, ale pouze ukazovat světu svou pýchu, sebevyjadřovat se, jak se u vás říká, nebo napodobovat jiné, sobě podobné.

Jak už bylo mnohokrát řečeno, lidé, bohužel, sami pomáhají vetřelcům svými neřestmi a vášněmi a stádním myšlením v honbě za názorem druhých, za názorem davu vrstevníků a tak dále... Ale svůj svět můžete změnit jen Vy sami, a to jen tehdy,

když se počet procitnutých a uvědomělých stane významným. Svět není možné změnit zvenčí, neexistují všemocní. Všichni ‚všemocní‘ bohové a učitelé kdysi vytvořili sami sebe a vytvořili své světy, překonali své obtíže, které nejsou o nic těžší než ve vašem světě pro vás. Jdete v jejich stopách a nyní je vám souzeno projít touto cestou. Takový je zákon Vesmíru, a bylo to mnohokrát řečeno, stejně jako to, že učitelé a bohové mohou přijít do vašeho světa POUZE vtělením se do lidských těl. Pak ale ztratí téměř vše a zbyde jim pouze vám poradit, co byste neměli dělat a jak se změnit, aby síly temnoty nemohly zotročit vaše duše...“

Slova Udeje se ještě nesla kdesi vzhůru, a dole stále hořel oheň. Kněžky však měly na sobě jiná roucha a v rukou držely třpytivý krystal. Záblesky plamene vše zahalily. Země se chvěla a kameny padaly... Vždyť tehdy v tom světě tři dcery bohyně Umaj zavřely portál do temných světů. A jejich těla zůstala tam, v údolí Ukok, a svými znameními zapečetila vchody do podzemního království temna...

Zapsala Valeria Kolcova 05.01.2018